सती उदक्रामत्। तदा प्रजापतिरथर्वेति मन्त्रेण तां विराजं परितो निरुद्धवान्। हे अथर्व चतुर्थवेदप्रवर्त्तकाचार्य्यरूप दक्षिणाग्ने यद्वा हिंसादिरहित मे पितुमन्नं गोपाय एवमुत्तरेषु चतुर्षु पर्य्यायेषु योज्यम्। नरेभ्यो मनुष्येभ्यो हितो नर्य्यो गार्हपत्यः। ऋत्विग्भिः प्रशंसनीयरूपत्वाच्छंस्यः आहवनीयः। प्रथया कीर्त्या सह वर्त्तमानत्वात् सप्रथः सभ्यः। अहिंसकत्वात् बुध्नेर्मूले जगदादावुत्पन्नत्वाच्चाहिर्बुध्निय आवसथ्यः ऋगादिर्मन्त्रः। इत्थं सैवविराट् तानग्नीन् पञ्चधा विवेक्तुं पञ्चवारं व्यक्रामत्। तान् पञ्चाग्नीन् प्रजापतिः परितः स्वीकृतवान्। अपि च क्रमेणावस्थानात् पञ्चसङ्ख्यान्वयाद्वा पङ्क्तिमेवैतावदग्निविषयं गृहीतवान्। इदानीं विधत्ते। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे तामात्मनो पाङ्क्तꣳ स्पृणोतीति। पूर्व्वोक्तानामथर्वेत्यादीनां मन्त्राणां ब्राह्मणेनाधीतत्वात् प्रजापतिप्रतिपाद्यत्वाद्वा पङ्क्तिर्विप्रे प्रविष्टा। तथासत्यग्न्याधानेन तां पङ्क्तिं तस्मादुत्पादयति। तस्मादेतावन्तः पञ्चाग्नयः आधातव्याः। यदिदं मनुष्यपश्वादिरूपं जगत् सर्व्वं पञ्चसङ्ख्योपेतत्वात् पाङ्क्तम्। शिरो हस्तौ पादौ चेत्येवं मनुष्याणां पञ्चावयवाः। शिरसा पुच्छेन वा सह चत्वारः पादाः पशूनां पञ्चावयवाः। अतः पञ्चसङ्ख्यायुक्तेनैवाग्निना पञ्चसङ्ख्यायुक्तं जगत्प्रीणयति।

अथ मन्त्राणां तात्पर्य्यं क्रमेण दर्शयति। "अथर्वपितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्य्यं प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शꣳस्य पशून्मे गोपायेत्याह [४]। पशूने-